

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Νοεμβρίου 1863 συνελθόντων τῶν ἑταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ὁ πρόεδρος τῆς ἑταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι κύριοι Συνέταιροι.

Κατὰ τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἡμετέρας ἑταιρίας τὰ ἐν Ἀθήναις παρόντα μέλη αὐτῆς συγκαλοῦνται ἐτησίως περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου μηνὸς εἰς συνέλευσιν γενικὴν, ἵνα λάβωσι παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λόγον τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος πράξεων αὐτοῦ, γνωρίσωσιν ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ τὴν κατάστασιν τῆς ἑταιρίας καὶ ἐκλέξωσι τὴν ἐξελεγκτικὴν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους ἐπιτροπείαν. Τὴν δ' ἐπομένῃν ἑβδομάδα συγκαλοῦνται πάλιν τὰ μέλη εἰς ἑτέραν συνέλευσιν, ἐν ἣ ἀκούουσι τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπείας καὶ προβαίνουσι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου. Τὸ ῥηθὲν ἄρθρον δὲν ἐτηρήθη ἐφέτος ἀκριβῶς, ἀλλὰ μόλις σήμερον, πέντε δηλονότι μῆνας βραδύτερον, συνεκλήθητε, Κύριοι, πρὸς τὸν ῥηθέντα σκοπόν. Ὅθεν ὀφείλω πρὸ πάντων νὰ δώσω εἰς ὑμᾶς ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ συμβουλίου σύντομον λόγον τῆς βραδύτητος ταύτης.

Ἐκ λυπηροῦ τινος συναντήματος κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα δεινῶς τὸν πόδα παθῶν, ἠναγκάσθη κατὰ συμβουλήν τῶν ἰατρῶν νὰ μεταβῶ περὶ τὰ μέσα Μαΐου εἰς Κύνθον πρὸς χρῆσιν τῶν ἐκεῖ ἰαματικῶν ὑδάτων. Πρὸ τῆς ἐκείσε ἀπελεύσεώς μου συνεκάλεσα τὸ συμβούλιον, παρέστησα εἰς αὐτὸ ἦν εἶχον ἀνάγκην μηνιαίας περιπυρᾶς ἀπ' Ἀθηνῶν ἀπουσίας, ἐνεθύμισα εἰς αὐτὸ τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ πρότεινα νὰ συγκαλέσῃ συμφώνως πρὸς τοῦτο τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας εἰς συνέλευσιν ὁ κύριος ἀντιπρόεδρος. Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον μετὰ τοῦ ἀειμνήστου ἀντιπροέδρου, οὐ νῦν πενθούμεν τὴν στέρησιν, ἐκρίνευ εὐλογώτερον νὰ ἀναβληθῇ ἢ συγκαλέσῃ τῆς συνελεύσεως ἕως τῆς ἀπὸ τῶν λουτρῶν ἐπανόδου μου. Ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν αἰματηρῶν τοῦ Ἰουνίου σκηνῶν, ἔσπευσα νὰ συγκαλέσω πάλιν τὸ συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν, ἐν ἣ ἀπεφασίσθη νὰ παρασκευασθῇ ὑπὸ τοῦ γραμματέως κυρίου Στ. Κουμανούδη ἡ ἐτήσια τῶν πράξεων ἡμῶν ἐκθεσις καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο νὰ συγκαληθῇ ἡ συνέλευσις. Ἀλλ' αἱ ἐπισυμβᾶσαι θλιβερώταται σκηναὶ ἠνάγκασαν πολλοὺς τῶν ἐνταῦθα οἰκούντων, ἐπομένως καὶ μέλη τινὰ τοῦ συμβουλίου καὶ τὸν κύριον γραμματέα νὰ καταλίπωσιν ἐπὶ χρόνον τινα τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀλλαχού ἀσφάλειαν. Τούτου γενομένου, καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὁ τότε καιρὸς ἀρμόδιος εἰς συγκαλέσιν συνελεύσεως, δὲν ἠδύνατο οὐδ' οὕτως αὐτὴ νὰ συγκαληθῇ· διότι τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις εἰς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ κύριος γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας, καταφυγὼν μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Ἐπτάνησον.

Ἀνάγκη ἄρα ἐγένετο νὰ περιμείνωμεν τὴν ἐπάνοδον τοῦ κυρίου γραμματέως. Ἐπανελθόντος τούτου κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, συνῆλθε πάλιν τὸ συμβούλιον, εἰς ὃ παρέστησα τὴν ἀνάγκην τῆς ταχίστης συγκαλέσεως τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Ἀλλὰ τοῦτο ἀντέστη εἰς τὴν γνώμην μου ὁμοψήφως, κοῖναν διὰ λόγους πολλοὺς σκοπιμώτερον νὰ ἀναβληθῇ ἡ συνέλευσις ἕως τῆς ὀσονούπω προσδοκωμένης αἰσίας εἰς Ἐλλάδα ἀφίξεως τοῦ νέου ἡμῶν Βασιλέως καὶ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Ὁφείλων νὰ ὑποταχθῶ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ συμβουλίου καὶ τοῦτο ἐπραξα, ἀπαιτήσας νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ πρὸς αὐτὴν ἐναντία μου γνώμη, ἵνα μὴ εὐρεθῇ τις τῶν λίαν φιλαίτιων καὶ παρεξηγήσῃ τὴν ἀναβολήν.

Ἰδοῦ, Κύριοι, τὰ αἴτια, δι' ἃ τόσον θραδῆως συνεκαλέσθητε ἐφέτος εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Ἀπόκειται εἰς ὑμᾶς νὰ ἀναλογισθῆτε τὰς περιστάσεις, νὰ σταθμισήτε τοὺς λόγους καὶ ἐπιδοκιμώσῃτε τὴν πράξιν τοῦ συμβουλίου.

Μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ταύτην παρ' ἐμοῦ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως προομίαν ἔρχεται εἰς τὸ θέμα ὁ ἐντιμος τῆς ἐταιρίας γραμματεὺς κύριος Στ. Κουμανούδης, ἵνα ἐκθέσῃ τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πράξεις τοῦ συμβουλίου. Κατόπιν δὲ ὁ ἐντιμος αὐτῆς ταμίας κύριος Γεώργιος Καραμάνος, ἵνα ἐκθέσῃ τὰ οικονομικὰ αὐτῆς πρὸς γινῶσιν ὑμῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς:

Κύριοι,

Ἀρχόμενοι τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ πέντε μῆνας ἔργων τῆς ἐταιρίας, προτάσσομεν τὰ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν καὶ τὰ κατὰ τὰς συνδρομὰς.

Πέρυσι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποθιωσάντων καὶ τῶν παραιτηθέντων τῆς ἐταιρίας μελῶν, ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων εἶχαν μείνει 834, (ἐν οἷς καὶ 86 δῆμοι τοῦ βασιλείου περιελαμβάνοντο) κατὰ δὲ τὸ ἤδη παρεληλυθὸς ἐνιαύσιον καὶ τι πλέον διάστημα χρόνου ἐνεγράφησαν 49 νέα μέλη (ἐν οἷς δύο δῆμοι καὶ 5 ἰσραὶ μοναί) καὶ οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἀνέβη εἰς 883· ἀλλ' ἀφαιρουμένων ἐκ τούτων ἕξ, ὡς ἀποθιωσάντων, μένουσιν 877. Ἐν τοῖς ἀποθιώσασι συγκαταριθμοῦμεν πενθούντες καὶ τὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀρπαγέντα ἀφ' ἡμῶν ἀντιπρόεδρον τῆς ἐταιρίας Κυριακὸν Πιπτάκη, ἄνδρα ὄχι τῶν σπανίων παρ' ἡμῖν, ἀλλ' ἀληθῶς μοναδικόν, δι' ἣν ἀγάπην καὶ ἐπιμέλειαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν λατρείαν, εἰδείξε διὰ παντός τοῦ δραστηριωτάτου βίου του πρὸς τὰ ἀρχαῖα τῶν προγόνων ἡμῶν μνημεῖα. Τὰ μνημεῖα ταῦτα εἶναι μὲν, κύριοι, φύσει ἀξίεραστα καὶ ἀξιολάτρευτα, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τόσον εὐτυχῆ, ὥστε πανταχοῦ καὶ πάντοτε νὰ εὐρίσκωσιν ἐραστὰς καὶ λάτραις ἱκανοὺς, ὅσων χρῆζουσιν, ἂν μέλλουν νὰ ἐμφανισθῶσι καθ' ἕλον τὸ κάλλος τῶν εἰς τὰ ὄμματα τῶν πολλῶν, ἢ νὰ μὴν ἐκλείψωσι πρὸ τοῦ εἰμαρμένου χρόνου ἐκ προσώπου τῆς γῆς. Εἶναι τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα ὡς τὰ φυτὰ τὰ ἔχοντα χρεῖαν πολλῆς θεραπείας καὶ περιποιήσεως ἐν κήποις καὶ ὑαλοσκεπέσι δόμοις, ἀνόμοια ἐκείνων τῶν ἄλλων, τῶν αὐτοφυῶν καὶ αὐτοσυντηρήτων, τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ δρυμοῖς, καὶ εἶναι λυπηρόν, λυπηρότατον, ὅταν ἐκλείπῃ ἄνθρωπος θέλων καὶ δυνάμενος νὰ περιποιηθῆται τὰ ἀρχαῖα, μάλιστα δ' ἐν ἡμῖν, οἵτινες, ἐν ᾧ ἔχομεν καθήκον ἐθνικόν νὰ φροντίζωμεν περὶ αὐτῶν, δὲν ἔχομεν ὅμως, διὰ τὴν ἐν γένει ἀσθένειαν ἢ τὸ ἀνανάπτυκτον εἰσέτι τῶν ἐθνικῶν μας κλίσεων καὶ δυνάμεων, καὶ ἱκανοὺς ἄνδρας περὶ ταῦτα ἀσχολουμένους. Ὅθεν καὶ ὁ πόθος καὶ ἡ μνήμη τοῦ Κυριακοῦ Πιπτάκη θέλουσι μένει ἐπὶ μακρὸν ἰσχυρότατοι, διότι μεταστὰς εἰς τὸν ἄλλον βίον, δυσαναπλήρωτον κενὸν ἄφησεν, ἀφοῦ εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι καὶ ὡς γενικὸς ἔφορος τῶν τοῦ κράτους ἀρχαιοτήτων καὶ ὡς πολυχρόνιος συντάκτης καὶ ἐκδότης τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος καὶ ὡς γραμματεὺς ἢ ἀντιπρόεδρος τῆς ἐταιρίας ταύτης ἀκάματος πάντοτε ἀνεδείχθη.

Ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω 877 ἐταίρων, ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν τῶν μόνον διακόσιοι τριάκοντα τέσσαρες, ἧτοι ὀλίγω πλείονες τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ. Καὶ ὑπάρχει μὲν ἄρθρον τοῦ διέποντος τὴν ἐταιρίαν ὀργανισμοῦ, τὸ θοῦ, ἔχον λίαν ακριβεῖς ὁρισμοὺς περὶ τῶν καθυστερούντων τὰς συνδρομὰς ἐταίρων, καὶ τοῦ ἁρθροῦ ἐκείνου ἐγένετο δοκιμὴ ἐφαρμογῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλ' εὐθὺς πάλιν ἀνεγκλίθη τὸ συμβούλιον, λαθὼν ὑπ' ὅψιν τὰς ἀνωμαλίας τῶν καιρικῶν περιστάσεων, καὶ ἀνέστειλε τὴν ἐφαρμογὴν, ἵνα μὴ δυσαρεστηθέντες πολλοὶ τῶν οὐχὶ οἰκεία βουλήσει καθυστερούντων, ὅλως ἀποστώσι τῆς ἐταιρίας, καὶ γίνῃ οὕτω ἡ ἐσχάτη πλάνη χεῖρων τῆς πρώτης, καὶ πλέον μένει εἰς τὸ μεθ' ἡμᾶς συμβούλιον, νὰ διύδῃ ἐν τῇ συνέσει του τὸν ἀρμόδιον καιρὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εἰρημένου ἁρθροῦ. Ἡμεῖς δὲ ἀνακοινοῦμεν εἰς τὴν ὀμνήγειρον, ὅτι ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνδρομῶν, ἅς οἱ 234 ἐταῖροι κατέβαλον, αἱ ὁποῖαι συμπροσούνται εἰς δραχ. 6,925 41, εἰσήλθε προσέτι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐταιρίας ἐν ποσὸν δραχ. 3,696 10, ἀποτελεσθὲν ἀπὸ ἐκτάκτους συνεισφορὰς, δοθείσας ἰδίως ὑπὲρ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἐνταῦθα

Διονυσιακού θεάτρου, και τούτο μόνον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐνθα περιώδευσεν ἐπὶ τούτῳ τὸ συμβούλιον ἡμέρας τινάς, ἐτι δε και ἐξ Ἐρμουπόλεως, ἐνθα ὁ καθηγητῆς Ν. Πετρῆς ἀνεδέχθη και διεπέρανε φιλοτίμως τὴν συλλογὴν εἰσφορῶν. Οὐδεὶς ἄλλος ἐξ ἐκείνων πρὸς οὓς ἀπετάθη τὸ συμβούλιον ἐγγράφως ἐξω τῆς πρωτευούσης, και διέπειμψε δι' αὐτῶν τὰς ἐντύπους ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεις του, ἠξίωσε ν' ἀπαντήσῃ μέχρι τούδε, ἂν τι ἐνήργησεν. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ προστίθενται και ἕτερά τινα, ὧν τὴν εἰδικωτέραν καταγωγὴν θέλει διασαφήσει ἡ ἐκθεσις τοῦ ταμίου, και οὕτω τὸ ὅλον τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰσπραχθέντων ἀναδάνει εἰς δραχ. 12,905 01, μὴ προσλογιζομένου ἐνταῦθα τοῦ ἐκ τοῦ προτέρου ἔτους περισσεύματος. Ὅταν, κύριοι, ἀναλογισθῶμεν τὸ πολυτάραχον τοῦ ἔτους ὃ διήλθομεν, και ὅτι εἰς ἄλλας χρεῖας ἐθνικὰς μᾶλλον κατεπειγούσας διωχετεύθησαν ἀναγκαιῶς πολλὰ χρήματα τῶν ἐλευθερίων ὁμογενῶν, δι' ἃς δὴ αἰτίας ἐλειψαν τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ τὴν φορὰν ἄλλαι τε συνδρομαί, και δύο τῶν μειζόνων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρέπει, νομίζω, νὰ μὲνωμεν εὐχαριστημένοι διὰ τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν, ὅπερ και ὑπερβαίνει κατὰ τι τὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους.

Τὰς ἀνωτέρω 12,905 δρ. ὡς και μέρος τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ περισσεύματος τοῦ προτέρου ἔτους, ἐδαπάνησε τὸ συμβούλιον, ὡς θέλετε ἀκούσει ἐφεξῆς· ἀθίκτους δὲ ἄφησε τὰς ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ ὀκτὼ τῆς ἐταιρίας μετοχὰς και ἐλπίζει, ὅτι και τὸ μεθ' ἡμᾶς συμβούλιον ὁμοίως θέλει πράξει, τυχόν δὲ εὐνοικωτέρων περιστάσεων, θέλει προσπαθῆσει και νὰ τὰς αὐξήσῃ.

Ἔργα τὸ ἀποχωροῦν σήμερον συμβούλιον παλαιότερα ἐξηκολούθησεν ἡ νέα ἐπεχείρησε και ἐν μέρει ἐξετέλεσε τὰ ἐξῆς:

Αον. Τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου. Αὕτη ἡ σπουδαία και δαπανηρὰ ἐργασία ἐξηκολούθει σχεδὸν ὅλον τὸ ἔτος τούτο με μικρὰς διακοπὰς, και τὰ δι' αὐτῆς ἐλθόντα εἰς φῶς, κατὰ πολλοὺς λόγους ὄντα αξιόλογα, ἐγένοντο ἤδη διὰ τῶν ἐνταῦθα τε και ἀλλαγῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων και διὰ φυλλαδίων πολλαχῶς γνωστὰ, (*) ἀλλὰ δὲν ἤγαγον εἰσέτι οὐδὲ τὸν ἐντόπιον παρατηρητὴν, πολὺ δ' ὀλιγώτερον τὸν μακρόθεν ἀναγνώστην εἰς ἀσφαλές τι και ὀριστικὸν πόρισμα περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἑλθῆς οἰκοδομῆς και περὶ τοῦ κατὰ μέρος διακόσμου αὐτῆς, τούτο δὲ μάλιστα διὰ τὸ ὅτι δὲν ἐτελέσθη μέχρι τῆς ὥρας τὸ ὅλον ἔργον. Ἴσως μὲν και μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὅλου ἔργου μείνωσὶ τινα διὰ παντός ἡμῖν ἀγνωστὰ, ὡς γενομένης οὐ μικρᾶς τῆς ἐκπαλαι καταστροφῆς, ἀλλ' ὅχι ὀλίγα θεδαίως ἐξ ὅσων νῦν ποθοῦμεν, θέλουσι γίνεαι τότε καταφανέστερα, ὅτε δὴ θὰ εἶναι και ὁ προσήκων καιρός, και οὐχὶ πρότερον, νὰ συγγραφῆ τις περὶ τοῦ θεάτρου τούτου ἀσφαλεστέρα πραγματεία, ἀπηλλαγμένη ματαιῶν εἰκοτολογιῶν. Γιαούτην ἔχοντες ἡμεῖς γνώμην περὶ τοῦ πράγματος και κωλυόμενοι προσέτι και ἀπὸ ἄλλα αἰτία ἀπέχομεν και ἐφέτος, ὡς και πέρυσι, τοῦ νὰ περιγράψωμεν ἐνώπιόν σας πάντα τὰ ἀναφανέντα ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς, και παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν φιληκοίαν, νὰ ἀρκεσθῆ εἰς ὀλίγα, τὰ ἐξῆς:

Ἐσχάτως οἱ ἐργάται ἡμῶν ἠσχολοῦντο εἰς τῶν παρόδων και τοῦ κοίλου τὰ ἄκρα, ἐνθα ἀκόμη ὑπάρχει ἐργασία ὀχι ὀλίγη, ἀφοῦ τὸ κοῖλον αὐτὸ κατὰ τὸ πολὺ πλεῖστον μέρος του, ὡς και ἡ ὀρχήστρα και τὰ κατὰ τὴν σκηνὴν σχεδὸν ὀλοτελῶς ἐκαθαρίσθησαν. Ἰδίως δὲ τὰ πολλὰ ἐκείνα και ὀγκώδη τμήματα ἐδωλίων, τὰ ἐπικείμενα ἐδῶ κ' ἐκεῖ πάνυ ἀρρυθμῶς ἐπὶ ὀλοκλήρως σωζομένων ἐδωλίων, ἀρθέντα ἐτοποθετήθησαν ὅσον ἐνεδέχετο πλησιέστατα εἰς τόπους ἄλλους κενοὺς εὐρεθέντας ἐδωλίων, και παρέχουσι νῦν τὰ κατὰ δεκατρῆς κερκίδας διεσταλμένα διὰ κλιμάκων ἐδώλια θέαν ἱκανῶς συνεχῆ και εὐάρεστον εἰς τὸ ὄμμα τοῦ προσερχομένου θεατοῦ· τούτο δὲ κατωρθώθη δι' οὐ σμικρῶν κόπων ἐπιστα-

(*) Ἴδε Ἐφημ. Ἀρχαιολ. Ἀθηνῶν, περ. Β'. τεύχος Γ'. και ἐξῆς.— Εὐνομίας, ἐφημ. πολιτ. Ἀθηνῶν ἀρ. . . . Φιλίστορος τόμ. Γ'. σελ. 285 κ. ἐ. εἰς διάφορα τεύχη, ὡς και ἐν τῷ Δ'. τόμῳ.— W. Vischer, die Entdeckungen im Theater des Dionysos zu Athen. Bern, 1863 Τὸ σχεδιογράφημα τὸ ἐν τούτῳ τῷ φυλλαδίῳ ἐλαττοῦται βέβαια πολὺ τῶν τριῶν πινάκων, τῶν ἐκδοθέντων ἐν τῷ 11ῳ και 12ῳ τῆς ἀρχαιολ. ἐφημ. Ἀθηνῶν, ἀλλὰ και οὗτοι οἱ πίνακες δὲν παρέχουσι εἰμὴ μόνον τὰ μέχρι τέλους Μαρτίου 1863 γνωσθέντα.

σίας και ὁδηγίας, ἣν παρέσχεν εἰς τὸ ἔργον ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συνάδελφος Π. Εὐστρατιάδης. Τὰ ἀξιολογώτερα δὲ τῶν παρατηρηθέντων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας και ἐδόμαδας ἦσαν τρία τινά.

Αὐον Ἐφάνησαν ἱκανῶς διασωζόμενοι και τοῦ πρὸς ἀνατολὰς κέρατος τοῦ κοίλου οἱ θεμέλιοι, ἦτοι ἡ πρὸς τὰ ἐξω ἀκροτάτη γωνία τοῦ τοίχου τῆς ἐξ ἀνατολῶν παρόδου.

Βον Ἐκτός τοῦ λίθου ἐκείνου τοῦ πωρίνου, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἐγνώσθη ἐντετειχισμένος ὑπὸ τὴν γωνίαν τοῦ δυτικοῦ κέρατος, ἔχων ἐπιγραφὴν ἀνεστραμμένην λίαν δυσεξήγητον, περὶ τῆς ὠμίλησαν δύο τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογούντων, ἐκτός, λέγομεν, τοῦ λίθου ἐκείνου, ἐφάνησαν δύο ἄλλοι ἐπίσης πώρινοι, κείμενοι δὲ ἀλλοῦ, παρὰ τὴν ὑπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς σκηνῆς ἐξοδὸν τοῦ μεγάλου ὑπογείου ὄχετοῦ, οἵτινες παρουσιάζουσιν ἐπιγραφῆς μεγαλογραμμιάτου δύο τεμάχια ἐπίσης δυσεξήγητα, ἂν θεωρηθῶσιν ἀνήκοντες εἰς τὸ θέατρον, ὅπως εἶναι εὐλογον νὰ εἰκάσωμεν, και οὐχὶ εἰς ἄλλο οἰκοδόμημα.

Γον (περὶ οὗ θέλω νὰ ὀμιλήσω ἐκτενέστερον)· σχεδὸν ἅπαντα τὰ πώρινα ἐδώλια τοῦ κοίλου φαίνονται νῦν κατὰ τὸ μᾶλλον και ἤττον ἐπιγεγραμμένα γράμμασι μεγάλοις Ἑλληνικοῖς τῶν Ῥωμαϊκῶν μάλιστα χρόνων, τὰ ὅποια ἀπαρτίζοντα λέξεις κατὰ γενικὴν πτώσιν, δηλοῦσιν εἰς ποίους ἢ ποίας ἦσαν κατὰ ψηφίσματα και ὑπομνηματισμοὺς ἀποδοδομέναί αἱ διάφοροι θέσεις, ἢ ἵνα ἀληθῶς κἀθηνται ἐπ' αὐτῶν τινές, ὅπερ ὀλιγώτερον ἐγὼ και κατὰ μέρος μόνον ἀποδέχομαι, ἢ μᾶλλον, ἵνα τὰ ἐδώλια ὀνομάζονται μόνον ἀπ' ἐκείνων τιμῆς χάριν και οὕτω διαστέλλονται ἀπ' ἀλλήλων, καθὼς τοιαῦται ἐπιγραφαὶ προφανῶς τιμητικαὶ ἐγνώσθησαν πρὸ καιροῦ ὑπάρχουσαι ἐν τῷ ἐν Συρακούσαις θεάτρῳ. (*) και ὡς ἐν χωρίον τοῦ ἱστορικοῦ Τακίτου μαρτυρεῖ τὴν τοιαύτην τῶν παλαιῶν συνήθειαν. (**). Καὶ ἐν μὲν ταῖς ἀνωτάταις ὀλίγαις διατηρηθεῖσαις ἐδωλίων σειραῖς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου τὰ γράμματα φαίνονται ἐνιαχοῦ ἀναγινωσκόμενα καθέτης, καθ' ὅσον δηλ. παρὰ τὰς κλίμακας ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου ἐδωλίου τινῶν κερκίδων φαίνεται γεγλυμμένον ἀνὰ ἐν μόνον γράμμα δυνάμενον νὰ συλλαβισθῆ μετ' ἄλλο ὑπ' αὐτὸ κατωτέρω και καθεξῆς, ἀλλοῦ δὲ τα γράμματα, κατὰ τὸ πλάτος τῆς κερκίδος ἀραιῶς χωροῦντα και ὀλίγα ὄντα, κατακαλύπτουσιν ὀλόκληρον ἐδώλιον, ὡς λ. χ. ἐν μιᾷ θέσει ἀναγινώσκωμεν τὸ θεηκόλων. Τοιαύτη ἐπιγραφὴ εἶναι και ἡ ἐν γένει πρωτίστη πασῶν γνωσθεῖσα, ἤδη ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος Strack δευτέρας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τρίτης ἐνάρξεως τοῦ τῆς ἀνασκαφῆς ἔργου, ἢ λέγουσα λιθοκόπων. Αἱ δὲ πλείσται τοῦ πρὸς δυσμᾶς μέρους τοῦ κοίλου, τοῦ και κάλλιον διατετηρημένου, ἐπιγραφαὶ δηλοῦσιν, ὅτι εἰς ἱερείας θεαινῶν ἦσαν ἀποδοδομένα τὰ ἐδώλια, δύο δὲ ἴσως μόνον εἰς ἱερεῖς θεῶν. Οὗτοι οἱ ἱερεῖς και αἱ ἱερεῖαι καθ' ὅλου εἰπεῖν, δὲν εἶναι ἀτομικῶς ὀνομασμένοι. Ἔτεροι δὲ τινες ἐπιγραφαὶ ὀλιγώτεροι δίδουσι γυναικῶν τινῶν ἀλλοίων ὀνόματα, οἷον τὸ Λαμιδίου και εἴτινος ἄλλης. Πρὸ πάντων δὲ ἀξιοπεριεργα εἶναι δύο, τὰ Λαδαμῆας τῆς Μηδείου και Φιλίππης Μηδείου θυγατρὸς· διότι ἀμφότεραι αὐται αἱ γυναῖκες, ὡς ἐξάγεται ἀσφαλῶς ἐκ τῶν Ψευδοπλουταρχείων βίων τῶν δεκα ῥητόρων, εἶναι ἀπόγονοι ὀφθαίταται τοῦ φιλοπάτριδος ἐκείνου ῥήτορος Λυκούργου, ζήσασαι πιθανώτατα κατὰ τὸν πρῶτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, (***) και ἴσως δι' αὐτὸ μάλιστα ἐτιμήθησαν, διότι ὁ πρόγονος αὐτῶν ἐξοκοδόμησέ ποτε, ὡς γνωστὸν, τὸ θέατρον τοῦτο. (****)

Σῶζονται δὲ ἐπὶ τῶν λίθων και τα τεθρυλημένα ὀνόματα τῆς Λιδίας και τῆς Ἰουλίας, γυναικὸς και θυγατρὸς τοῦ σεβαστοῦ Καίσαρος ἦτοι Αὐγούστου, ἴσως δὲ και τὸ τῆς Ἀλκίας, τῆς πρώτης γυναικὸς τοῦ μεγαλοπλοῦτου ἐκείνου και εὐεργετικωτάτου τοῖς Ἀθηναίοις Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ὡς και τὸ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνδρός.

(*) Ἰδε Corp. Inscr. Gr. τόμ. 3, σελ. 565—7.

(**) Annal. II, 83. Equester ordo cuneum Germanici appellavit, qui Iuniorum dicebatur.

(***) Ἰδε ἐν τοῖς Ψευδοπλουτάρχου τὸν βίον Λυκούργου, σελ. 843, και παράβασι Schoemann griech. Alterthümer, B'. ἐκδ. τόμ. 2. σελ. 553.

(****) Ἰδε ἐπιγραφὴν ἐν τῇ ἀρχαιολ. Ἀθην. ἐφημερίδ. 6'. περιόδ. τεύχ. 11. ἀρ. 241.

Τέλος ἐδώλιά τινα καὶ ταῦτα οὐκ ὀλίγα, ἐπιγράφονται, ὡς θεαινῶν τινῶν ὄντα, οὕτως Ἀήμητρος, Ἐστίας, Πειθοῦς, Μοιρῶν κλ. συνωδευμένα μάλιστα ταῦτα ἐνόησε με ἐπίθετα τῆς λατρείας διάφορα, ἐξ ὧν τινὰ καὶ καινοφανῆ καὶ ἀξία πολλῆς σπουδῆς.

Αἱ ἀναζητήσεις ἡμῶν δὲν ἦσαν μικραὶ ὑπὲρ τοῦ νὰ εὐρωμεν καὶ ὀνομασίας δημοτῶν ἢ φυλετῶν κατὰ διαφόρους θέσεις διεσταλμένων, ἢ τοῦλάχιστον βουλευτῶν ἢ ἄλλων τῆς πολιτείας ἀρχόντων, ἀλλὰ δὲν ἐπετύχομεν οὐδὲν μέχρι τοῦδε, καὶ ἀπορήσαμεν οὐ μετρίως ἐπὶ τούτῳ, ἰδόντες τὸ μὲν ἰσρατεῖον τόσον πολὺ τιμημένον, τὸ δὲ πολιτικὸν στοιχεῖον ἢ διόλου ἢ μόνον ἐν τοῖς θρονίοις τοῖς μαρμαρίνοις παριστάμενον διὰ τῶν ἐννεα ἀρχόντων καὶ τοῦ στρατηγοῦ, περὶ ὧν ἔχει ἤδη τὸ κοινὸν πρὸ πολλοῦ τὰς δεούσας πληροφορίας. Ἴσως ὅμως εὐρέθη καὶ τὸ πολιτικὸν στοιχεῖον πλεότερον, ὅταν καὶ ἐκεῖνοι τῶν ἐδωλίων οἱ λίθοι ἀκριβῶς ἐξετασθῶσιν, ὅσοι εἶναι ἐτι σποράδην κείμενοι οὐχὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, καὶ ὅσοι ἐτι εἶναι ἐνωκοδομημένοι ἐν τῷ πρὸς δυσμᾶς ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως καταβαίνοντι ὀχυρωματικῷ τοίχῳ, τῷ καλουμένῳ Σερπεντζε, τὸν ὁποῖον πρέπον εἶναι θέβαια νὰ κατεδαφίσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸ μεθ' ἡμᾶς συμβούλιον, δι' ὃ ἤδη ἡμεῖς ἐζητήσαμεν τὴν περὶ τούτου ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως. (*)

Τέλος τὴν περὶ θεάτρου ἐκθεσιν ἡμῶν περαίνοντες καθ' ὃ μέτρον ἐκρίναμεν εἰς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος προσῆκον, λέγομεν, ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ καὶ διάφορα μικρὰ πράγματα πῆλινα, λίθινα καὶ μετάλλινα, καὶ νομίσματα δὲ, ἅπαντα σχεδὸν τῶν Ῥωμαϊκῶν, Βυζαντινῶν καὶ Φραγκοβενετικῶν χρόνων, χαλκᾶ μὲν 204, ἀργυρᾶ δὲ 2.

Ἐδαπανήθησαν δὲ ἐντὸς 16 μηνῶν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν δρα. 12,286 25. Ἄν δὲ συνυπολογισθῶσι καὶ τὰ ἐν ἔτει 1859 καὶ 1861 εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον ὑπὸ τῆς ἐταιρίας δαπανηθέντα, προβαίνει τὸ ὅλον ποσὸν δραχμῶν 18,524.

Βον ἔργον, ἐν μέρει μὲν ἀνασκαφῆς, ἐν μέρει δὲ εὐθετήσεως τῶν ἀνευρημένων καὶ περιφράξεως, συνετελέσθη τὸ ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀγίου Δ η μ η τ ρ ί ο υ τ ο ὕ Κ α τ η φ ὄ ρ η, ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης, ἐπιμελεία τοῦ ἀξιότιμου ἡμῶν συναδέλφου Λ. Καφταντζόγλου, εἰς ὃ ἔδαπανήθησαν δραχ. 923 35. Ἄλλο τι ἐνταῦθα νὰ προσθῶσω σήμερον δὲν κρίνω χρεῖωδες, εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβω διαρρήδην καὶ πάλιν ἐκεῖνο ὅπερ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1861 εἶπα, ὅτι ἐν τῇ θέσει τοῦ Κατηφόρη οὐδὲν ἀρχαῖον κανονικὸν οἰκοδόμημα, ὅτε ἐσκάπτομεν εὐρέθη, καὶ δὲν πρέπει λοιπὸν οἱ ἐν παλαιότεροις χρόνοις ἰδόντες τὰς Ἀθήνας, ὅταν τυχόν ἐπανερχονται ἐνταῦθα, νὰ ποθῶσι ἐκεῖνον τὸν νῦν σχεδὸν ὀλοτελῶς καταρριφθέντα ὑφ' ἡμῶν μεγαλόλιθον τοίχον, τὸν κατ' ἐπιφάνειαν μόνον κανονικὸν καὶ εὐρυθμον, ὅστις τελευταῖον ἴσως ἀπεικονίσθη, οἷός ποτε ἦτον, ἐν τῷ ἐν ἔτει 1862 ἐκδοθέντι τοῦ Breton περὶ Ἀθηνῶν συγγράμματι ἐν σελ. 261· ἀλλὰ νὰ χαίρωσι μᾶλλον εἶναι δίκαιον, ὅτι καταρριφθεὶς παρέσχεν ἡμῖν τόσα καὶ τόσα ἀρχαῖα· διότι, ἄνευ ὑπερβολῆς εἰπεῖν, διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔδειξεν ἡμῖν ἐν ἐκάστῳ αὐτοῦ λίθῳ καὶ ἐν μνημεῖον ἀρχιτεκτονικὸν ἢ γλυπτικόν, ἢ ἐπιγραφὴν, ὅπως διελάδομεν ἄλλοτε.

Τοῦ τινὸς ἔργου τὴν συντέλεσιν θραχέως μνημονεύω, τῆς παρὰ τὸν ἀγιὸν Σώσ η ν, πλησίον τῆς Τεγέας, πρὸ δὺο ἐτῶν γενομένης ἀνασκαφῆς, μόνον ἵνα προσθῶσω, ὅτι καὶ δευτέρᾳ εἰς Ἀθήνας ἀποστολῇ ἀρχαιοτήτων ἐκείθεν παρὰ τὴν πρώτην ἄλλοτε μνημονευθεῖσαν ἐγένετο, καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν ἐπιστατησάντων εἰς τὸ ἔργον ἐτυπώθη ἐν τῷ Θ'. τεύχει τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ἀλλ' ὄχι μετ' ἀπεικονίσεως τῶν περιεργότερων ἀντικειμένων, ὅπως ἦτο εὐκαταῖον δαπάνη τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης καὶ ἀγίωγα τῶν μετακομισθέντων δραχ. 103 80.

Δον ἔργον εἶναι ἀ ν α σ κ α φ ῆ τ ᾶ φ ω ν, π α ρ ᾶ τ ὸ Φ ᾶ λ η ρ ο ν, γενομένη ἀρχῆς Ἰουλίου τοῦ ἔτους τούτου, ἐπὶ δὺο περίπου ἐβδομάδας διαρκέσασα· εὐρέθησαν 179 ἀγγεῖα πῆ-

(*) Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐδωλίων ἔδε ἐτι καὶ ἐν ἡμέτερον ἄρθρον, καταχωρισθὲν ἐν τῇ α Δεκάτῃ Ὀκτωβρίου ἐφημερίδι πολιτικῇ τῆς Ζακύνθου, ἀριθ. 33 τῆς 9 Αὐγούστου 1863, ἐνθα τὰ αὐτὰ περίπου τοῖς ἀνωτέρω εἶπομεν, ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ προσθεῖσαμεν μικροῖς γράμμασιν ὅσας ἕως τότε εἶχομεν ἀναγνώσει ἐπιγραφᾶς.

λινα, διαφόρων και περιέργων σχημάτων, κατά τὸ πλείστον μικρά, ἐν οἷς ὁμως δύο εὐμεγέθεις πιθοὶ ἐξέχουσιν, ὧν ὁ εἰς ἀξιόθεατος διὰ τὰς δύο ἐπ' αὐτοῦ γραπτὰς περικεφαλαίας· ἐτι διακρίνονται οὐκ ὀλίγοι λίκυθοι μὲ γραφάς, ἐν αἷς μία ἔχει καὶ ἐπιγραφὴν τὸ **Λίσχης καλὸς κλ.**..... ἐδαπανήθησαν δραχ. 355.

Εἰς ἔργα δὲ μικρὰ περιφράξεων, ἀνοικοδομήσεων ἢ ἐπισκευῶν ἐν τῷ περιόλω τῆς Πυργιωτίσσης καὶ τῷ τῶν λεγομένων γιγάντων ἐδαπανήθησαν δρα. 73 25.

Πλείοτερα δὲ, ἤτοι δραχ. 157 30, ἐδαπανήθησαν εἰς ἴδρουσιν καὶ συγκόλλησιν διαφόρων ἀρχαίων, ὧν ἦτο πολλὴ καὶ κατεπεύγουσα ἢ ἀνάγκη, (οὐχὶ βέβαια πάντων τῶν χρυζόντων τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας). Οὕτω λοιπὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις πληρέστερος τῶρα θεωρεῖται ὁ ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τοῦ προσκηρίου τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ὀκλάζων Σαίληνος, οὕτω καὶ ὁ Ἀντίνοος ἢ Ἀπόλλων, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ εἰς πολλὰ τεμάχια εὐρεθεῖς, ἴδρυνται συντηρολογημένος κατὰ τὸ δυνατόν ἐν τῷ Θεσίῳ· διότι ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἡμῶν, τῷ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, δὲν ὑπῆρχεν κατάλληλος τόπος. Καὶ πῆλινα δὲ τινα ἀγγεῖα, ἀξία λόγου, ἔτυχον τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας, ἐν οἷς μάλιστα διαπρέπει μία εὐμεγέθης ὕδρια μὲ πολυμόρφους, ὄχι πολὺ κοινὰς νεκρικὰς παραστάσεις κατὰ τὸν ἀρχαιότερον ρυθμὸν, καὶ ἐπιγραφὴν ἑμμετρον, ἐξ Ἀττικῆς τῆς προερχομένης.

Ὁ λόγος δὲ, ὡς βλέπετε, λεληθότως ἡμᾶς φέρει εἰς τὰ περὶ τῆς ἀξίσεως τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἀρχαίων ῥητέα.

Γὰ ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς ἐταιρίας ἀρχαῖα ἠύξησαν καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ὄχι ὀλίγον, προσερχόμενα, ὡς καὶ προτοῦ, ἐξ ἀνασκαφῶν, ἐκ δωρεῶν καὶ ἐξ ἀγορῶν. Ἐκ δωρεῶν προσερχόμενα ἠγγέλλομεν ἐκάστοτε διὰ τῶν ἐφημερίδων, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν, καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ καταλόγῳ ἐν ταύτῃ τῇ ἐκθέσει θέλουσι τυπωθῆ. Εἰς ἀγορὰν δὲ ἀρχαίων ἐδόθησαν δρα. 4,505 28. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι πολὺ πλείονα ἐπαρουσιάσθησαν πρὸς ἀγορὰν, ἀλλ' ἢ ἀνεπάρκεια τῶν μέσων μᾶς ἀπέτρεψε τοῦ νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν. Σημειώσεις τῶν ἐκάστοτε ἀποκτωμένων κρατούμεναι ἐν τοῖς τοῦ συμβουλίου πρακτικοῖς, καὶ ὁ ἐκ τούτων ὁλονὲν συντιθέμενος μεθοδικώτερος κατάλογος δῆλον ποιουσὶν, ὅτι παντὸς εἶδους καὶ πάσης ὕλης ἀρχαῖα προσετέθησαν εἰς τὰ προϋπάρχοντα. Καὶ λίθινα μὲν γλυπτὰ, ἀξία τι-
νος λόγου, ὁμολογητέον ὅτι δὲν προσεγένοντο, ἀν' ἐξαίρεση τις τὰ ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ θεά-
τρου, τὰ ὁποῖα ὁμως δὲν εἰσῆλθάν εἰς τοὺς χώρους τοῦ τῆς ἐταιρίας Μουσείου, ἀλλὰ ἢ μέ-
νουσιν, ὡς ἀμετακίνητα, ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ τῆς εὐρέσεως, ἢ ἀνεβιβάσθησαν τινα τῶν κι-
νητῶν, διὰ πλείονα ἀσφάλειαν, εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἐν δὲ καὶ εἰς τὸ Θεσίον εἰσῆχθη, ὡς
ἀνωτέρῳ εἶπομεν.

Περὶ δὲ τῶν πηλίνων σκευῶν τε καὶ μορφῶν καὶ ἀγγείων, ἐτι δὲ τῶν μεταλλίνων, ὑαλί-
νων, ὀστεινῶν καὶ ξυλίνων ἀρχαίων, ἃ εἰσελθόντα εἰς τὸ Μουσεῖον μᾶς τὸ ἐπλούτισαν,
ἀρκοῦμαι μόνον νὰ εἶπω, ὅτι εἶναι πολλῆς σημασίας, καὶ τινα ἐξ αὐτῶν ἐκίνησαν τὴν
προσοχὴν τοῦ τε ἐνταῦθα καὶ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ φιλαρχαίου κοινού, ἀξιοθέντα λόγου πολλοῦ
ἐν τοῖς τῆς ἀρχαιολογίας περιοδικοῖς, ὁ δὲ μερικώτερος περὶ αὐτῶν παρ' ἐμοῦ λόγος ἤθελεν
ἀποθῆ μακρὸς καὶ ἀσύμμετρος πρὸς τὸν χρόνον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, καὶ διὰ τοῦ-
το παραλείπεται. (*)

(*) Ἄλλ' ὁμως δίδομεν ἐνταῦθα ἐν σημειώσει ὀλίγας τινας λεπτομερείας. Ἀγγεῖα εἶναι τῶρα ἐν τῷ Μου-
σεῖῳ (ἀπὸ πηγαίου τὸ ὕψος καὶ τι πρὸς μέγρι σχεδὸν λεπτοκαρυαίου) 1730, ἐξ ὧν περὶ τὰ 150 ἔχουσι
γραφάς, ἐν οἷς συναριθμοῦνται καὶ 6 Ἰταλιωτικά, ἃ τῖνα πρὸ χρόνων ἐκ Νεαπόλεως σταλέντα δῶρον εἰς τὸ
τῶν Ἀθηνῶν Πολυτεχνεῖον, ἐσχάτως μετηνέχθησαν ὑπουργικῆ ἐγκρίσει εἰς τὴν ἡμετέραν συλλογὴν.

Ἐκ τῶν χαλκῶν δὲ τὰ περιεργότερα εἶναι: δύο ψήφοι δημοσίου τῶν Ἀθηναίων, ἢ μὲν καταδικα-
στικῆ, ἢ δὲ ἀθωωτικῆ, τετραπηκτένη καὶ ἀτύρητος, ἐκεῖθ' ὅπως πρωτοφανῆ καὶ ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ τῶν τῆς Εὐ-
ρώπης Μουσεῖων εἰρισκόμενα.

Ἐκ τῶν ὀστεινῶν δὲ αὐλὸς πολυσύνθετος μὲ στεφάνας λεπτὰς ὀρειγαλκίνας καὶ κλειδας τινας κινήτας, λίαν
περιεργὸν ἔργον, ἀν καὶ ὄχι πλήρως διατηρηθὲν· ἐτι δὲ καλαμᾶριον ἰδιόσχρον μὲ κονδύλια ἐσχιμμένα κατὰ
τὴν αἰχμὴν, ὡς τὰ σημειῖα. Ἀνευρέθησαν δὲ ἀμφότερα, ὅ τε αὐλὸς καὶ τὸ καλαμᾶριον, ἐν τῆς Ἀττικῆς.

Πέρυσιν εἶχομεν προαναγγεῖλαι, ὅτι βιβλία τινὰ τῆς ἐταιρίας ὄχι ἀρχαιολογικὰ ἐμέλλομεν νὰ προσφέρωμεν τῇ ἐνταῦθα δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ, ζητοῦντες παρ' αὐτῆς ὡς ἀντάλλαγμα ἀρχαιότητάς τινας ἐκεῖ διατηρουμένας. Τώρα πληροφοροῦμεν τοὺς ἐταίρους, ὅτι, ἂν καὶ ἡ τῶν ἀρχαίων ἀντίδοσις δὲν ἐσυγχωρήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἐδώκαμεν ὁμῶς τα βιβλία, (συμποσούμενα εἰς τόμους καὶ φυλλάδια 283), καὶ κατετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐταιρίας τὸ ἐγγραφοῦν, τὸ δηλοῦν τὴν παραλαβὴν. Ἄλλως δὲ ἠῦξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρίας ἐν τῷ ἔτει τούτῳ κατὰ 65 τόμους ἢ φυλλάδια, τὰ πάντα ἐκ δωρεῶν προερχόμενα, ἐν οἷς διακρίνονται τὰ ἐκ Πιερουπόλεως παρὰ τῆς ἐκεῖ αὐτοκρατορικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς πεμφθέντα· ὁ κατάλογος τῶν βιβλίων θὰ προστεθῇ ἐν τῷ τέλει τῆς τυπωθησομένης ταύτης ἐκθέσεως.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τὴν δαπάνη τῆς Κυβερνήσεως τακτικὴν καὶ ἀδιάλειπτον ἐκδοσὶν ἐθεώρησε τὸ συμβούλιον λίαν ἀναγκαίαν. Ὅθεν, ἐπειδὴ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ παρελθόντος ἔτους διὰ τὴν οὐχὶ ἐγκαιρὸν χορηγίαν τῶν χρηματικῶν μέσων εἶχε διακοπὴ ἢ ἐκδοσις ἐπὶ τινα χρόνον, τὸ συμβούλιον ἐσπευσε τότε νὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ τοῦ νὰ μὴ ἀνεχθῇ τὴν ἐπὶ πολὺ διακοπὴν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, καὶ ὄντως ἐπανελήφθη πάλιν ἡ ἐκδοσις ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ ἤχθη εἰς πέρας πρὸ δύο μηνῶν ἢ ἐνιαυσία περίοδος· εὐχόμεθα τὴν τε ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον αὐτοῦ προκοπὴν.

Ἴνα δὲ μὴ λείπη καὶ ἐφέτος ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν ἡ στερεοτύπως πάντοτε ἐπαναλαμβανόμενη εὐχὴ ὑπὲρ ἐκτελέσεως ἐνὸς τῶν μάλιστα ἀναγκαιούτων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἔργων, προσαρτῶμεν αὐτὴν εἰς τὸν περὶ τοῦ ἐξῆς γεγονότος λόγον. Ἡ Κυβέρνησις τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μάλα σπουδαίως καὶ ἐπισπερχῶς ἐζήτησε δι' ἐγγράφου τῆς τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρίας περὶ Μουσειοῦ μικροῦ, ἀνεγερτέου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως διὰ μόνα τὰ ἐκεῖ ἀρχαῖα, καὶ τὸ συμβούλιον ἐσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ἐγκαίρως ὅ,τι ἐκρινεν ὀρθὸν καὶ λυσιτελοῦν εἰς τὰς πολλαχῶς κινδυνευούσας ἀρχαιότητάς. Ἄς εὐχνηθῶμεν τὴν ἔμφρονα τοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν, ἣτις δύναται ν' ἀποβῇ καλὸν προοίμιον τοῦ μέλλοντος ποτε καὶ ἐν τῇ κάτω πόλει νὰ κτισθῇ μείζονος Μουσειοῦ χρήμασι τοῦ ἐν Πιερουπόλει φιλογενοῦς Δ. Μπεναρδάκη, διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ἐνώπιόν σας, καὶ τὰ τῆς ἐταιρίας ἀρχαῖα στενοχώρως πάνυ καὶ ἀκαταλλήλως εἶναι τοποθετημένα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῷ Βαρβακειῷ, καὶ τὰ τοῦ Κράτους ἐτι χεῖρον κείνται ἐν ἄλλοις τόποις τῆς πόλεως, μὴ ἔχοντα ἐκεῖνα οὐδὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν, ὅπως τοῦτο κατὰ δυστυχίαν πλεονάκις ἀπεδείχθη.

Ταῦτα, κύριοι, εἶναι τὰ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔργα καὶ ἐν μέρει καὶ τὰ δισβούλια καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας. Ἄν ὑπῆρχον μέσα χρηματικὰ πλείονα, καὶ προσέτι, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ γίνη τις ἐσωτερικὸς τοῦ συμβουλίου κανονισμὸς, χρησιμοποιοῦν ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον τὰς πάντων τῶν ἐννέα μελῶν δυνάμεις ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰ ἔργα νομίζω ἤθελεν εἶναι καὶ πλείονα καὶ κανονικώτερα. Ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ ἐσωτερικοῦ τοῦ συμβουλίου κανονισμοῦ καὶ διανομῆς τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἣτις μόνον ὡς ἐν σπέρματι ἐμπεριλαμβάναται ἐν τῷ διέποντι τὴν ἐταιρίαν ὀργανισμῷ, ὡς βούλευμα ὄχι τόσον εὐχερὲς, ἀφίνομεν εἰς τὴν ὠριμον σκέψιν τοῦ μεθ' ἡμᾶς συμβουλίου, ἵνα ἀξιώσῃ αὐτὸ προσοχῆς, ἂν τὸ κρίνῃ πρακτικὴν ἐνέχον ὠφέλειαν. Τὸ δὲ περὶ πόρων χρηματικῶν, νομίζομεν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀπασχολεῖ τόσον ἐναγωνίως καὶ ἐνίοτε ἀκάρπως τὰ κατα καιροὺς συμβούλια τῆς ἐταιρίας, ἂν ἡ Κυβέρνησις, παρακαλουμένη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας, ἔστεργε νὰ ψηφίζῃ ἐτησίως ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς τοῦτο ποιεῖ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἐταιριῶν, ἐν ποσὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν ἄλλων ἐθελοσίων προσφορῶν τῶν ἐταίρων μεγάλως ἤθελε προβιδάξῃ τὰ ἐκάστοτε ἐπιχειρούμενα ἀρχαιολογικὰ ἔργα. Ἄς μὴ εἴπη δὲ τις, ὅτι ἂν πρόκηται νὰ δαπανᾷ ἡ Κυβέρνησις, διὰ τί νὰ μὴ τὸ δαπανᾷ αὐτὴ, ἀλλὰ νὰ δίδῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν βοήθειαν διότι ἡ ἐταιρία, ὡς εἶναι συγκεκροτημένη, ἔχει ὄργανα καὶ μέσα λίαν συντελεστικά πρὸς ἀρχαιολογικὰ ἔργα,

ἂ δὲν δύναται νὰ ἔχη ἡ Κυβέρνησις δι' ἄλλους τε πολλοὺς λόγους καὶ διὰ τὸ ἀναγκαίως ἀλιγάρηθον τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων, οὓς ἀπασχολεῖ.

Σχεδὸν οὐδὲν τι ἄλλο ἔχων νὰ εἴπω καίριον, καταβαίνω.

Μετὰ ταῦτα ὁ ταμίας τῆς ἐταιρίας ἀνέγνω τὸν ἐξῆς ἀπολογισμὸν.

Α Π Ο Λ Ο

Τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογ.

Ἔ σ ο δ α

Ἀπὸ περίσσευμα λογαριασ. τοῦ παρελθόντος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους Δρ.	6,007	14
» μερίσματα ἀπὸ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 8 μετοχῶν τῆς ἐταιρίας.		
» Τῆς ἀ. ἑξαμηνίας τοῦ 1862 πρὸς δρ. 57 50/0 τὸ ὄλον δρ. 460		
» Τῆς β'. » » » 59 » » 472	932	...
» Τόκους. Ἀπὸ δανείου τῆς ἐταιρίας ἐκ δραχ. 1,000 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ...	40	...
» Προσφοράς. Τοῦ W. H. Wadington ...	112	...
» Πωλήσεις. Πετρῶν, φυλλαδίων, καὶ 1 σώματος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑφημερίδος ...	199	50
» Ἐπιστροφὴν τιμῆματος δι' ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων μὴ πραγματοποιηθεῖσαν ...	1,000	...
» Συνδρομὰς τακτικὰς τῶν κατὰ το διατρέξαν ἀρχαιολογικὸν ἔτος πληρωσάντων 234 ἐταίρων ...	6,925	41
» Συνδρομὰς ἐκτάκτους διὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου 49 προσενεγκόντων ἐταίρων καὶ ἄλλων ...	3,696	10
Τὸ ὄλον Δρ.	18,912	15

Περιουσία τῆς Ἀρχαιολο

Κ τ η μ α

Οἰκία εἰς Κηφισσίαν, δωρηθεῖσα πρὸ χρόνων εἰς τὴν ἐται
Οἰκία ἑτέρα ἢ ἐρείπιον, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐταιρίας δι' ἀνασκαφὰς

Χ ρ η μ α

8 μετοχαὶ τῆς ἐταιρίας καὶ ἐπ' ὀνόματι
Δάνειον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10

ΓΕΩΡΓ. Μ.

Ταμίας τῆς Ἀρχαιο

Γ Ι Σ Μ Ο Σ.

Ἑταιρίας ἀπὸ τῆς 26 Ἰουνίου 1862 μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1863.

Ἔ ξ ο δ α.

Εἰς ἀνασκαφὰς Διονυσιακοῦ θεάτρου	Δραχ. 12,579 95		
» Ὅμοίως κατὰ διάφορα ἄλλα μέρη..... »	283 80	12,863	75
» Ἀνοικοδομὰς ὡσαύτως		981	80
» Ἐπισκευὰς ἀρχαιοτήτων		47	30
» Ἀγορὰς ἀρχαιοτήτων.....		1,583	8
» Ἀγορὰν χάρτου		100	50
» Μισθοδοσίας		1,313	
» Τυπωτικὰ καὶ δετικὰ		183	30
» Ἔξοδα γραφείου.....		80	15
» » Μουσείου.....		268	65
» » ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων.....		105	98
Περίσσευμα πρὸς ἐξίσωσιν σημειούμενον εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ εἰσι- όντος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους		1,384	64
Τὸ ὅλον Δρ.....		18,912	15

γικῆς Ἑταιρίας.

τ ι κ ή.

ρίαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ἰωνίδου.

κειμένη εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κάτωθι τῆς Ἐκκλησίας ἢ Ὑπαπαντῆ.

τ ι κ ή.

αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

πέζαν ἐκ δραχ. 1,000.

Νοεμβρίου 1863.

ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

λογικῆς Ἑταιρίας.